

רס"ן בר-סבר אהוד

968602

בן רינה וזאב

נולד ב- א' באב תש"ז 18.7.1947

התגייס באוקטובר 1965

שרת בגדוד "ברק" (12)

נפל ב- כ"ז בתשרי תשל"ד 23.10.1973

בעת קרבות ברמת הגולן.

אהוד כר-סער

אהוד, בן רינה וזאב, נולד ביום א' באב תשי"ז (18.7.1947), בקיבוץ אלונים. הוא למד בבית-הספר היסודי בצחלה והמשיך בבית-הספר התיכון "אליאנס" בתל אביב. לאחר שנת לימודים אחת עבר ללמוד בפנימייה הצבאית בחיפה. אהוד היה בן הדור השלישי של מגינים ולוחמים. אביו, אלוף משנה במילואים, שירת במנגנון "ההגנה" ובצבא הקבע. סבו מצד אביו היה איש העלייה השנייה וחבר פעיל באגודת "השומר", וסבו מצד אמו היה איש "גדוד העבודה" של יצחק שדה. מילדות התחנך אהוד על ברכי מסורת העבודה וההגנה וכיוון שמלבד היותו תלמיד קשוב ומהיר תפיסה, היה גם עצמאי באורח חייו וידע להגשים את רצונותיו, החליט להכין עצמו לחיים באמצעות הפנימייה הצבאית. באותה תקופה עשתה משפחתו במזרח אפריקה בשליחות צה"ל, ולמרות שהיה לבדו, סיים בהצלחה את לימודיו בפנימייה. חבריו ללימודים זוכרים אותו כתלמיד מלא חיוניות ופעלתנות. הייתה בו אותה מזיגה נפלאה של תום, המיוחד לאנשים צעירים מאוד, עם כובד ראש, רצינות וכושר החלטה. מוריו העריכו את בהירות מחשבתו ואת כושרו המיוחד לפשט דברים מסובכים, ואילו ידידיו אהבו להיות במחיצתו וליהנות מן ההומור השנון שלו ומן האווירה הטובה שהשרה סביבו. אהוד ידע להעריך נכונה את כשרונותיו ובחירתו בחיי הצבא, כדוגמת אביו, חשפה את כל האוצרות שהיו גנוזים בו. אהוד גויס לצה"ל בתחילת אוקטובר 1965 והצטרף לחטיבת "גולני". כבוגר הפנימייה הצבאית הוצב לגדוד "ברק" כמפקד כיתה ובמסגרת הגדוד החל להתקדם במהירות בסולם הפיקוד. מפקדיו, שעמדו מיד על יכולתו ועל כישוריו היוצאים מגדר הרגיל, מיהרו לשלוח אותו לקורס קצינים, והוא השלימו בהצלחה רבה. אחרי-כן השתלם בקורס קציני מרגמות ובתפקיד זה השתתף במלחמת ששת הימים, בקרב העקוב מדם על תל-פאחר. בקרבות אלה נתגלו סגולותיו כמפקד מחונן וכלוחם מעולה ובמלאת לו עשרים ואחת שנים כבר התמנה מפקד-פלוגה. מפקדיו באותה תקופה העריכו אותו הערכה גבוהה ביותר, לפי טפסי הדיווח התקופתי הנהוגים בצה"ל. הם ציינוהו כבעל הצלחה יוצאת מן הכלל בתחום השליטה והמנהיגות וכבעל תפיסה מצינית ותושייה רבה. הוא הוגדר כקצין מסור ואחראי ביותר ויעיל מאוד בכל מצב. ידיעותיו המקצועיות נחשבו מעולות ויחסו לפקודיו, חברי ומעורר אמון וביטחון. לאחר שהשלים קורס צניחה וקורס מ"פים השתתף בקרבות מלחמת ההתשה בכל הגזרות: בבית שאן, בתעלת סואץ ובפעולות הגמול בלבנון. באותה תקופה נשא לאישה את כרמלה רוטמן, בת רחובות והקים אתה את ביתו. הוא המשיך לשרת בחטיבת גולני, במסגרת שירות הקבע, כקצין מבצעים חטיבתי וכמפקד פלוגה בקורס מפקדי-כיתות. בשנת 1970 הועבר לבה"ד 1, בית-הספר לקצינים של צה"ל, בתפקיד מפקד-מחלקה ואחר כך כסגן מפקד פלוגה. הוא העתיק את ביתו למצפה-רמון ושם גם נולדה בתו טל. שלוש שנים שירת בבה"ד 1 ומילא תפקיד מרכזי בקידומו של בית הספר לקצינים ובפיתוח תורת הלחימה של חיל-הרגלים. תפקידו האחרון היה עוזר-המדרש-הראשי בבה"ד אחר. בהמלצת מפקדו נשלח בשליחות המגבית לארצות-הברית וגם שם הצליח בתפקידו ורכש לו ידידים רבים, המקיימים קשר הדוק עם אלמנתו עד היום. לאחר שובו נשלח על-ידי צה"ל ללימודים אקדמיים. הוא נרשם ללימודי הגיאוגרפיה ומדע המדינה באוניברסיטת בר-אילן, אך מלחמת יום-הכיפורים קטעה את תוכניותיו. במלחמת יום-הכיפורים השתתף אהוד בקרבות הבלימה וההבקעה ברמת הגולן, תחילה במסגרת כוח מאולתר והחל מן היום השלישי למלחמה - כסגן מפקד גדוד "ברק". הוא פקד על כוח הצומת במזרע-בית-גיאן ובמשך שלושה ימים רצופים הדף התקפות-נגד כבדות של כוחות שריון וקומנדו סוריים. אור ליום כ"ז בתשרי תשל"ד (23.10.1973), שעה אחת לפני כניסת הפסקת-האש לתוקפה, נפגע אהוד מרסיס פגז ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בקרית-שאול. השאיר אחריו אישה בהריון ובת - טל, בתו השנייה, יעל, נולדה שבוע לאחר נפילתו, הורים, אחות ואח.

"יהי זכרו ברוך"

אהוד בתקופת אימונים

איזור הקרב - מזרעת בית-ג'אן

כפרת וטף נאם
 וזו יום נקט עזרו קבוצ
 אר הכבוד שטח וכן
 חברים מוכים. כעת חברים
 וזמרים כחלום אנוכי הם
 כאן מצין וחד אגודות
 גלי האגודה אפוא עתה שנה
 שנה לחמה "עז שחיה
 באים איתו גזע איתם מאש
 נלכו או האלוסינו או פראו
 קיך אדור נא יום ונולד
 זאים נולדים או פאז לכן
 לא רחוק אמתה שמעתי שושק
 א 4 ימים האחרים אלה.
 הייתי נותן כוכב לילות איזה אהב
 אהיה ולחצו אלו בלחצותו נא
 שאני לא יכול להקטין אלא ין אקט
 האהבה שנקלעו להם באהבה
 אצ

קדש ה' י' אדר א' ה'תש"א
 רב המהרש"א זצ"ל, ראש ישיבת
 אור, נ"ל שלקח על עצמו אחריות
 ומוסר ב' דברים, ב' דברים, ב' דברים

עליון לעבור כי אהיה חיה כשילך מאד ובעז מול צדק מפורסם
מאד. אהיה נחמם בעצמאות לא היה מוכן לפעולות צדק, ובצדק
מעשים פאנטיים במהרה בלשפוא המסוללים ירקום ולאמר עז כאן.
מכאן יפנה ולא יעבור. וכל כך נכנס לעמור - לעזו אם לאם אך
לא ויתר. היו פעמים שילבנו ולוחמנו אכזבה, מול צדק ובלחומה
לאו בנשואים עקביות. בפעולות כבוד, היו מעליקות גם אות' וסוחפים
אות' עמם.

Scanned with CamScanner

המבצע הזה לא היה נדמה לזה שלפניו
 ייתכן שיהיה זה המבצע, ואכן קצרו הצליחה רבה בצבא הארץ הפנויה
 לבן ובצבא האנגליזציה הסתגלה לא הסיוע בציד זה. אמרנו בולר

ובזה עברנו הנה את העליות הכל שרק אלמנטים באוניברסיטה
 שרק יוצא שבוני לו גבורות בצבא ושהצבא צד יקטל את הפנים
 ומכאן צד זה אלף גורל המערה זו טרם המוצא הישטי ובצבא

על אבד אפסר קסרי אלסרי, היו לו יבוצים בנפס, היו רבים
 שרצאו בו, היו אחרים בקוויים, אך אולי לא יכלו הער לזהותם מאליהם
 ומכאן

חברים רבים ואנן עברו רבות מקצות צה"ל אשר נפוצה
 הדור והפלטות בין השורות בלבד לפני הן הפלטה מהם והוא
 מציג הדור חיה נחלת לא נעלה
 אחת המודים המאליים על כך היה אפוא נעלה המורה בקרב
 נציג הידיעות אשר היום כה מסוים בקלי נשקלוי ואפסה לא
 מצבים אפוא הוא חי בעצמו יעון בקו לא מבסס עם אפוא וכל
 שלי חיה נחלת הערב אפוא המסורה לא אפוא אפוא שלי
 שלקחה בקטנים אפוא החולים ועל הצורה האפוא קרה אפוא אפוא
 עברו את כס הספל לא צריך אפוא נשקלוי
 אפוא עם כצוק אפוא בארץ בעבודת, כהן היום נחלת אפוא
 כהן צד העקיים שפונים עליו. אפוא נשקלוי לא נעלה העקיים
 אפוא בספונטל אפוא, כאן והצורה אפוא קרה בין נשקלוי אפוא
 נשקלוי, בארץ היום כהן, נשקלוי, היה מספר על חסרה על העקיים
 נשקלוי עם המורים, בארץ העקיים אפוא תוצאותיו לא חשק חס נשקלוי
 אפוא תוצאות על כך

עכשיו אפוא קום נחלת אפוא המורים פאנלים שמים נחלת אפוא
 נחלת היה אפוא קום אפוא, עם כהן אפוא, היום ואפוא אפוא
 אפוא אפוא. אפוא אפוא אפוא אפוא אפוא אפוא אפוא אפוא

ד"ר צ'אק

יפה צבא בילק

הי צ'אק

מדברי הרב-סמל הפלוגה בפלוגתו של אהוד

באופן קיץ של שנה 68 היינו אחזרים לשבת ב"נפת", ברמה, אהוד קיבל מקור על הפלוגה ודובר אני כיצד לפני העליה דיבר עם הפלוגה, והחיילים אמרו שהם מאושרים שאהוד מ"ם שלהם. ישבו באותו יום שישי בקרב סביב מדורה. אהוד דיבר בשקט רב אולם הייתה מין עוצמה בקולו, אני חושב ובטוח שהחיילים חשו בבטחון רב חתה מיקורו.

הוא לא אהב את כל המלחמות והתקריות וכאב מאוד על כל טיל שנמצע או נהרג. תמיד היה אומר "איזה צבא נפלא זה היה יכול להיות ללא כל הדברים האלה?"

עשינו לאהוד מסיבת פרידה והוא בא מהחטיבה, הוא היה קצין מבצעים חטיבתי, עשינו מדורה, ידעתי שאת זה הוא אוהב הכי הרבה. ואמנם הוא נרגש מאוד. שרנו וביילינו לילה נפלא. וכאשר דיבר אל החיילים דברי פרידה, נחנק קולו וראיתי דמעות נוצצות בעיניו. ידעתי שהוא עזב בצער את הפלוגה והוא אישית אמר לי שבשבילו הפיקוד על הפלוגה הייתה התקופה היפה ביותר.

לא היה ערב שלא היה במסייעת "ערב הווי" וכל הבנות של הגדוד היו באות לשר סביב המדורה. אהוד אהב את זה מאוד ותמיד היה אומר לי שבאימון זאת ההזדמנות העיקרית לגבש את החיילים. ואמנם, באותו אופן ואימונים שלאחריו לקחה הפלוגה את המקומות הראשונים בבוחן פלוגות מסייעות של החטיבה. אהוד היה חברי עם כל החיילים בפלוגה והתנהג אתם כמו לסגל ולקצינים בפלוגה, תמיד הייתי רואה אותו מדבר עם חיילים, צוחק איתם וראיתי את ההערצה שבעיני החיילים לאהוד. לפעמים הייתי מתרעם והייתי אומר לו שאם לא ישמור מרחק זה יהרוס את המשמעת. והוא אמר לי תמיד "מוסקו על תדאג, אני סומך עליך ובנוסף לזה החיילים ידעו, וכמו כן הסגל, שהם יכולים לצחוק איתי אולם ביצוע פקודות ומשמעת זה לחוד". וכך באמת זה היה. מי שהיה מגיע למשפט אליו ונמצא אשם יכול לחטוף אצלו חזק והחיילים ידעו את זאת.

את אהוד היכרנו זמן קצר לפני הפריצה לשוריה הוא הוצג ע"י הסג"ר החדש שלנו כסג"ר חדש, בקרב לוחמי הגדוד עברו לחישות של שביעות רצון וזה עקב דמותו הנאה והמשימה.

בבוקר השני לפריצה לשוריה הגיע הגדוד למזרעה בית ג'אן. פלוגה מסייעת הפכה את הצומת המזרחית של הכפר בחוף החורשות והייתה אחת מקודו של אהוד החלמים היו מפורזים בעמדות שונות בחרשה, וכך גם זחל"מ הפקוד של אהוד. וזה גרם כפובן שלא נראה אותו הרבה חוץ מהקפצות שהוא היה בא לבקר ולראות מה העניינים, ולתת כפובן חוראות מהאישות להמשך הלחימה.

את קולו המתון המאומץ ומלא הבטחון שמענו הרבה דרך מכשיר הקשר גם בזמן ההפגזה גם בזמן ההתקפה וגם בהפוגה תמיד קולו היה מלא בטחון ומרגיע. כך חשתי אני וגם חברי בזמן ההפוגה היינו שומעים אותו הרבה בהפצרותיו למג"ד בקשר לאוכל תחמושת וכל הדברים שהינו זקוקים להם אחרי כל התקפות הקומנדו והשריון הסורי ירדו החברה לסריקות חורשות לו אישית לא יצא לרדת לסריקות, הייתי עם אהוד בעמדת החשי"ק, שם הכרתי אותו אישית כמה שאפשר להכיר בן אדם בזמן קצר בתחילה ישבתי לידו ושחקתי הייתה לי צח הסתייגות מסוימת, בכל זאת הוא סמג"ד ואני חייל אבל הוא תיכף שבר את השתיקה כעבור זמן קצר דיברנו כמו חברים טובים ולא כמפקד בכיר וחייל. הוא דיבר על בתו חמודה הדומה לו על אשתו האהובה הנמצאת בחדשי הריונה האחרונים ועל כל מני נושאים.

באותה פריקה השתתפה גם פלוגה מגדוד 51, וזה תיכף הדאיג אותי אנחנו נלחם והם יזכו נשק השלל, אז תכף העלתי את הבעיה לאהוד והוא הרגיע אותי ואמר שכל הנשק בלי יוצא הכולל יגיע לגדוד שלנו והדגיש את המילה "הגדוד שלנו" וזה נשמע מפיו כאילו הוא יותיקי הגדוד וזאת היחידה שבועה בן עמוק, אחרי משפט זה חשתי כלפיו חיבה רבה. ששק שהם אספו הגיע לעמדה שלנו והוא תיכף נתן לי קלצ'ניקוב אפילו שלו עצמו לא היה הימים עברו והתקרב מועד הפסקת האש וביום האחרון של המלחמה אחד הפגזים האחרונים ול אותו, ויותר לא ראינו את דמותו החייכנית ומלאת הבטחון של אהוד.

זמן מה אחרי המלחמה עלינו לקברו בלוחמי הגטאות היו שם בני משפחתו ומפקדיה בכירים של החטיבה, כולם עמדו דוממים והרכינו ראש לזכרו. רק הרגשות שבלב הביעו את כל הוד ז"ל.

דוד קלמנוביץ
פלוגה מסייעת

248

2/4

6

Wing

九

41571

21

בני שמונה עשרה ובני תשע עשרה ובני עשרים
נהיים לנייר עתונים שבו מצהיבים
גם שולי המודעות השחורות.

אבן בחזי, נופלת
שמונה עשרה ותשע עשרה ועשרים פעמים
ולבסוף נעצרת, שהיא אבן.

בשפת המדרכה קוצת עשב יבשה
כשער שמשון שנערף מראשו.
הייתי מונה את הגידים שצמקו, אסירי אבנים, בשמש
שמונה עשר- תשעה עשר- עשרים
ופתאום נחתמו שפתי כי נעלם
ממני מנין ברוח שהתחיל לרשרש
נייר עתונים מצהיב כמו
עצמות יבשות אצל שולי הכביש
או בשפת המדרכה.

18th April

315

[illegible]

מחנה כסא 3
שני כית' 10
לפי, ולמטה קטן
לכל מלחמה
קטנה וזו היא
המלחמה
הזו.

עליון מסמך / קצין חינוך רמת

השולח
q68602h

정신건강증진사업

220-22

על פי דברי הרמב"ם

למה

31K
שם פרטי

2182

מס' 717/2018

כ"ה אלול

112113 / 23 f3.2

חיי, כתוב למשפחתך ולחברידך!

צבא הגנה לישראל
העטה הכללי

תעודת הוקרה וכבוד

לזכו של

רב-סרן אהוד בר סבר, ז"ל

אשר נפל בעת עילוי תפקידו ב-צה"ל
ביום כ"ו תשרי תשל"ד.

רב-סרן אהוד בר סבר, ז"ל
שרת בשירות הקבע ב-צה"ל.
הוא ראה את שירותו כשליחות
ונשאו בעסירות ובאהבה.

נכון ומסור תמיד, הקדיש עצמו
להגברת כוחו של צה"ל ולטיפוח רוחו
כאשר טובת העדינה לנגד עיניו.
הוא נפל ואננו יותר אתנו.
בנופלו הקריב את חייו בערכה
הגדולה והארוכה לענן חירות ישראל.
זכרו יהיה נצור עמנו יחד עם זכרם
של כל גיבורי צבא ההגנה לישראל.

הרצל שפיר, אלוף
ראש עט"ל/אכ"א

ט"ז ניסן תשל"ד - 8 אפריל 1974

אהוד בר-סבר ז"ל

